

Unitat

Reunir-se és el nostre dret

Defensar l'Estat Social

LA MOBILITZACIÓ CONTINUA

Manifestació

11:30 hores
Plaça de Catalunya

12:00 hores
Plaça de Catalunya

12:30 hores
Plaça de Catalunya

COMITAT
DE DEFENSADORS

18

o hi vald!

EDITORIAL

Uniat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3 · 07003
Palma
Tel. 971 72 60 60
Internet: <http://www.ib.ccoo.es>
Correu electrònic: premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Francesc Mellado

Col·laboradors:
Ignacio Fernández Toxo, Pep Vilchez,
Silvia Montejano, Olga Olivé,
Secretaria de Salut Laboral, Secretaria de la Dona,
Diana Borrás, Luis Domínguez, Josep Benedicto,
Juan Calatayud, Manel García Beneyto,
Fed. PPJJ, Ramon Enric Carreras i Toni Perelló.

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
20.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines
d'aquesta publicació són responsabilitat exclusiva
dels seus autors.

Reivindicació i proposta, negociació i mobilització

Des dels inicis, amb Marcelino Camacho al capdavant, CCOO ha apostat per actuar de forma reivindicativa a través de les diferents formes de mobilització alhora que hem demostrat la nostra capacitat de proposta en la negociació, i en moments complicats com els que ara ens toca viure, convé que no oblidem que no serveix de res la mobilització si no hi ha espais de negociació perquè les nostres propostes vegin la llum, com tampoc es podran imposar amb èxit si no som capaços de mantenir un adequat nivell de mobilització.

Que no cregui ningú que la necessària vaga general del 29-S ha suposat una resposta suficient per invertir el ritme i sentit de les polítiques que està duent a terme el nostre país. Però sí és cert que la vaga general ha marcat un punt d'inflexió, i actualment cal continuar mobilitzant, forjant aliances capaces de vertebrar alternatives diferents a la sortida de la crisi, i hem de provocar un ampli moviment de resposta ciutadana i col·lectiva perquè no ens imposin el pensament únic, com ha ocorregut al llarg de la preparació de la vaga general, temps en què hem escoltat veus d'economistes crítics, opinions discrepants, arguments solvents, que coincideixen amb les alternatives que proposam des de CCOO i ara no cal abandonar l'espai conquerit, cal continuar organitzant i vertebrant una alternativa que és possible i creïble, cal allunyar la por i la resignació, perquè en cas contrari ens veurem abocats a un canvi d'època que se saldrà amb la desaparició de drets, més precarietat i menys igualtat.

És el moment de fer una passa més i continuar duent la iniciativa. En aquest sentit, CCOO i UGT hem elaborat un document conjunt, *Recuperar drets i defensar l'Estat Social*, que recull les alternatives sindicals a la política econòmica i social del Govern, però aquesta iniciativa ha d'anar acompanyada d'una campanya continuada de mobilitzacions.

La Vaga General ha mostrat que encara queda capacitat de resistència social. Però els temps continuen sent durs i exigeixen coratge i treball per part de tots, per afrontar seriosament l'amenaça d'un món amb moltes desigualtats, pocs drets socials, escassa democràcia i desastre ambiental pròxim. La lluita ha de seguir: als centres de treball, al carrer, però també en la producció de projectes, de referències culturals, en la generació de solidaritat i empatia entre els que continuam pensant que un grapat de potentats no tenen dret a dominar-nos.

Des de la certesa que som molts els que no compartim les reformes que es plantegen, que siguin els anomenats mercats els que ens imposin la seva sortida a la crisi i un paupèrrim model d'Estat Social. Ha arribat el moment de sumar forces estenen ponts i cercant convergències entre aquells que representam l'esquerra social, hem de ser capaços de transcendir els nostres respectius espais, per encarar un nou temps de trobada o retrobament que ens permeti una resposta massiva a un model social i econòmic que uns pocs volen imposar-nos i que la majoria no compartim.

CALENDARI DE FESTES A LES ILLES BALEARS ANY 2011

Resolució de la consellera de Turisme i Treball de 26 d'octubre de 2010 (BOIB núm. 164 11-11-2010)

FESTES D'ÀMBIT GENERAL DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

1 de gener	Cap d'Any	dissabte
6 de gener	Epifania del Senyor	dijous
1 de març	Diada de les Illes Balears	dimarts
21 d'abril	Dijous Sant	dijous
22 d'abril	Divendres Sant	divendres
25 d'abril	Dilluns de Pasqua	dilluns
15 d'agost	Assumpció de Maria	dilluns
12 d'octubre	Festa nacional	dimecres
1 de novembre	Tots Sants	dimarts
6 de desembre	Dia de la Constitució	dimarts
8 de desembre	Immaculada Concepció	dijous
26 de desembre	Segona festa de Nadal	dilluns

A més, s'hi afegixen dues festes d'àmbit local

Agradecimiento por el éxito de la huelga

Carta del secretario general, Ignacio Fernández Toxo, dirigida a toda la afiliación

IGNACIO FERNÁNDEZ TOXO
SECRETARIO GENERAL DE
LA CONFEDERACIÓN
SINDICAL DE CCOO

Estimados compañeros y compañeras,

Me dirijo nuevamente a vosotros y vosotras para agradecer vuestra contribución al éxito de la Huelga General del pasado 29 de septiembre.

Cuando la Comisión Ejecutiva de la Confederación Sindical de CCOO acordó convocar la Huelga General os escribí para pedir vuestra colaboración. Lo hago de nuevo para, en mi nombre y en el de la dirección del sindicato, reconocer vuestra aportación al éxito de la Huelga, consciente de que os pedía un esfuerzo no carente de consecuencias.

La Huelga ha sido un éxito, digan lo que digan la mayoría de los medios de comunicación.

Comparto vuestra indignación cuando hayáis visto, leído o escuchado como han tratado el desarrollo de la huelga y las mani-

festaciones que la culminaron. Pero eso no debe hacer flaquear nuestro ánimo, eso es lo que deseáis quienes promueven una campaña tan injusta como despiadada contra los sindicatos, los sindicalistas y los instrumentos democráticos que contempla la Constitución para la defensa

de nuestros intereses.

Debemos estar convencidos de que la campaña de «acoso y derribo» que hemos sufrido, sufrimos y sufriremos es más agresiva cuanto más justas son nuestras reivindicaciones y más daño les puede hacer nuestra movilización para defenderlas. Buena

parte de los medios de comunicación se han propuesto cerrar filas para evitar que el Gobierno se «atreva» a rectificar su política después del éxito de la Huelga, conscientes de que los sindicatos somos la última línea de resistencia que se mantiene firme ante los intentos de dismantelar

el derecho del trabajo y el Estado del Bienestar.

Por eso es importante que sepamos, y así se lo hagamos saber a nuestros compañeros y compañeras de trabajo, que la huelga ha sido un éxito y que la mejor respuesta ante quienes nos calumnian y difaman es afiliar a nuevos compañeros y compañeras y volver a ganar las elecciones sindicales. El sindicalismo de clase y confederal que defendemos necesita de organizaciones fuertes, con capacidad de influencia y decisión.

La crisis no ha acabado, las cosas van a seguir siendo difíciles por más tiempo del que nos gustaría, tendremos que seguir peleando por nuestros derechos y por una sociedad más justa y solidaria frente al Gobierno -que está obligado a rectificar y a abrir una nueva etapa de diálogo social después de la huelga general- y los poderes económicos, pero con vuestro apoyo y colaboración lo conseguiremos. Gracias, de nuevo.

La dreta autoritària i el dret de vaga

PEP VÍLCHEZ
HISTORIADOR

Abans, durant i després de la vaga general del 29-S hem pogut presenciar el desplegament d'un atac desprietat procedent dels sectors més durs de la dreta política i econòmica, contra els sindicats i, de manera destacada, contra l'exercici del dret de vaga.

Les inventives més rabioses han partit dels mitjans de comunicació subordinats al servei de la dreta més autoritària. En determinada premsa, ràdio i televisió, llocs on prolifera una plèiade de protegits que posen la seva ploma al servei d'interessos inconfessa-

bles, s'han amollat tota mena de qualificatius despectius contra la vaga, els quals, en general, no es nodreixen només d'una animadversió contra una vaga en particular -la convocada per CCOO i UGT- sinó que traslluen, amb desvergonyiment i una desimbultura insultant, la negació del dret a realitzar-la.

En essència, és la mateixa dreta autoritària que va cedir part de les seves prerrogatives acumulades durant la dictadura a canvi de perpetuar avantatges i privilegis. No en va, l'eliminació del dret de vaga -i, com no, la il·legalitat dels sindicats de classe- ha estat un denominador comú de gairebé totes les dictadures.

No podem oblidar que de la mateixa manera que el líder popular

Jaime Mayor Oreja va viure sota el franquisme amb *extrema placidesa*, varen ser molts els que tingueren la mateixa percepció i mai es plantejaren -ni els va indignar- el fet que es pogués viure sense drets fonamentals i, entre ells, de manera destacada els de sindicació lliure i de vaga.

Com a mostra podem assenyalar les declaracions i les actituds antisindicals de la presidenta de la Comunitat de Madrid, la popular Esperanza Aguirre, qui destil·la una hostilitat feroç vers els sindicats i els drets dels treballadors. Davant aquest panorama desesperançador no se'ns pot ocultar que, per desgràcia de molts, de la majoria, hi ha una altra política possible, i aquesta és la que desenvoluparia un partit popular ob-

sessionat amb la presa del poder i que, un cop aconseguida, desenvoluparia una de les polítiques més antisocials possibles amb un objectiu no ocult: dismantellar la política social inherent a l'Estat de Benestar.

De manera recurrent apareix la idea que el que beneficia els empresaris i la banca beneficia el país. Els defensors de tal argumentació amaguen que el cor de la crisi econòmica actual es troba en una dicotomia en què hi ha de tot menys coincidència d'interessos entre els sectors financers i la majoria de la població.

Així doncs, si d'una banda ens trobam davant una dreta menyspreadora vers els drets sindicals, propensa a una política d'enfrontar-se a la crisi a través de més retalls en cobertura social; per una altra ens topam amb un govern pretesament socialdemòcrata, acovardit enfront dels mercats a què intenten enllepolir sobre la base d'una política gesticular, un govern que situa la seva credibilitat en la capacitat de retallar des-

peses per la via de retallar drets, per la via de fer pagar la crisi a qui menys tenen, fins i tot a qui gairebé res no posseeixen.

I, per finalitzar aquest curt al·legat en defensa de les raons d'una vaga justa, cal dir que podem congratular-nos dels principals representants dels treballadors: Cándido Méndez i Ignacio Fernández Toxo, que han sabut enfrontar-se a un govern pusillànime a les ordres de la dreta econòmica i d'uns mercats que no posseeixen una altra visió que la llei de l'oferta i la demanda, amb un interès nul pel futur, les condicions de vida i de treball de les persones, ja que només obeeixen a la llei del màxim benefici, o sigui, el seu propi benefici.

Per tot això, si els sindicats de classe no haguessin donat una opinió pública indignada, dirigida a la protesta, hagués significat la renúncia d'un dels aspectes fonamentals de la seva raó de ser: defensar els drets dels treballadors i dels sectors socialment més febles de la societat.

SECRETARIES

VOLS FORMACIÓ?

CCOO t'ofereix un ampli ventall de possibilitats quant a formació sindical, adreçat als delegats/des sindicals i delegats/des de prevenció, amb la finalitat que pugueu dur a terme l'activitat sindical que veniu desenvolupant en el vostre centre de treball. Les possibilitats són moltes, escull la que s'adapti millor als teus interessos.

MÒDULS D'INICIARI		
Aquests cursos es fan d'una manera permanent durant tot l'any		
MÒDUL	DURADA	MATERIAL
El delegat/a a l'empresa	8 hores	PRESENCIAL
Voluntari de comunitat 1	5 hores	PRESENCIAL
Voluntari comunitat 2	5 hores	PRESENCIAL
Acció sindical	5 hores	PRESENCIAL
COORINACIÓ	5 hores	PRESENCIAL
Comunicació i plans d'acció	5 hores	PRESENCIAL
Tràmit laboral	5 hores	PRESENCIAL
El pacte i l'emprenca	5 hores	PRESENCIAL

CURSOS		
Aquests cursos s'ofereixen en funció de les persones que s'hi apuntin		
CURS	DURADA	MATERIAL
Comunicació - Aprofundiment	21 hores	PRESENCIAL
Mòduls	21 hores	PRESENCIAL
Participació de les treballadores en la promoció del treball caritatiu	21 hores	PRESENCIAL
Magnituds i efectes i polèmiques del gènere	21 hores	PRESENCIAL
Prevenició de riscos professionals	21 hores	PRESENCIAL
Prevenició de riscos professionals en l'entorn laboral	100 hores	TELEFORMACIÓ
Curs bàsic de prevenció de Riscos Laborals	30 hores	PRESENCIAL
Bàsic de treball caritatiu	40 hores	TELEFORMACIÓ
Introducció als sistemes de gestió mediambiental	40 hores	TELEFORMACIÓ
L'evolució del risc professional i el mateix	100 hores	TELEFORMACIÓ
Mòduls	20 hores	TELEFORMACIÓ

JORNADA		
Prevenició de riscos. La prevenció de riscos professionals cada dia		
JORNADA	DURADA	SECTOR
Formació específica pel sector de la construcció. Aplicació de mesures preventives i adaptació de les de feina	8 hores	CONSTRUCCIÓ
Formació específica pel sector del metall, riscos químics	8 hores	INDÚSTRIA
Formació específica en el sector agrícola	8 hores	AGRÍCOLA
Formació d'ocidentals i riscos laborals en els centres educatius	8 hores	ENSENYAMENT
La gestió de riscos en el sector marítim	8 hores	NAVANT

Sol·licita més informació a:

ESCOLA SINDICAL MARCOS PERALTA CCOO - Illes Balears
C/ de Francesc de Borja i Moll, 3. Palma (Despatx 108)
Tel.: 971 722234 // Fax. 971 713299 · E-mail: escola@ib.ccoo.es

Els joves hem de mantenir viva la lluita

SILVIA MONTEJANO
SECRETÀRIA DE JOVENTUT

El «decretàs» per part del Govern d'una reforma laboral que atempta contra els drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores, va portar als sindicats CCOO i UGT a convocar una Vaga General el passat 29 de setembre. Una vaga que els homes i les dones joves de Comissions Obres també secundarem perquè tenim clar que aquesta reforma ens afecta directament ja que no serveix per a crear ocupació, no oblidem que som el col·lectiu més afectat per l'atur.

Contractes en pràctiques?

Contractar-nos per hores o per dies és més fàcil i per tant ens condemna a més temporalitat i impossibilita l'obtenció d'un contracte fix. Fomentar el contracte en pràctiques és més d'allò mateix, treball precari i mal remunerat. Obviar els milers de becaris i be-

Els joves de CCOO varen participar activament en la manifestació del dia de la vaga.

càries que cada dia ocupen llocs de treball sense cap dret, demostra que no es vol solucionar el problema.

I no oblidem que acomiadar és avui per avui més fàcil i barat. En definitiva, una reforma laboral imposada per sobre de tots els treballadors i treballadores, estiguin o no a l'atur i siguin o no estudiants, que dona més poder als que exigeixen «flexibilitat» en el mercat de treball però que en realitat no en volen més, de flexibilitat, la volen tota; i això no és cap solució.

Però no ens enganyem, quan encara continuem amb mobilitzacions contra la reforma laboral... el Govern ja ha anunciat una nova reforma, en aquest cas de les pensions. No fa falta ni dir que Comissions Obreres hi està total-

ment en contra. Es tracta d'una reforma en què proposen allargar l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys, allargar el període de cotització de 15 a 20 anys i penalitzar més les jubilacions anticipades. Per tant, un cop més les persones joves es veuran afectades per una major dificultat a l'hora d'accedir al mercat laboral.

Per tot això, des de la Secretaria de Joventut de Comissions Obreres de les Illes Balears pensam que les persones joves especialment no podem quedar immòbils i assumir la resignació que ens intenten imposar, i som conscients que la Vaga General del 29-S només ha estat l'inici d'una lluita que haurem de mantenir viva amb l'esforç, la participació i la unió de tots i totes. Us animam per a la mobilització del 18-D.

CAMPANYES

L'FP per a l'ocupació, peça clau de l'estratègia de formació permanent

OLGA OLIVÉ
SECRETARIA DE FORMACIÓ

L'informe sobre el Sistema Educatiu i el Capital Humà que va elaborar el CES (març del 2009) alerta sobre l'important índex de fracàs escolar i l'abandonament prematur dels estudis al nostre país. Igualment, el Consell Escolar de l'Estat constata en el seu informe anual el gran dèficit d'Espanya en relació a la taxa de titulació en Educació Secundària Postobligatòria entre els 18 i els 24 anys (61,4% davant el 85% europeu). Aquest dèficit és, en part, la causa del baix nivell de titulats d'ensenyaments de nivell mitjà a Espanya, i en particular en Formació Professional, amb les conseqüències negatives que això té en el sistema productiu, que requereix una major qualificació professional. A les Balears, en relació amb el fracàs escolar, formem part del grup de comunitats amb taxes «especialment alarmants», és a dir, superiors al 30% (val a dir que l'informe del CES inclou dins el fracàs escolar els alumnes sense el títol d'ESO, els alumnes que abandonen precoçment el sistema educatiu – població entre 18 i 24 anys que deixa els estudis un cop assolit el graduat en ESO-, i baix nivell en les competències clau).

Al nostre país, si no atenem a les

Les principals avantatges d'aquest tipus de formació són que es tracta d'una eina que permet l'adaptació ràpida a les necessitats de qualificacions i competències dels treballadors i treballadores, per una banda, i de les empreses per l'altra, i també que és un instrument fonamental de les polítiques actives d'ocupació per a la millora de l'ocupabilitat de la població activa, mitjançant l'actualització o adquisició de noves qualificacions i competències.

necessitats de formació i qualificació, tindrem un problema per poder afrontar les necessitats personals, socials i econòmiques. Per superar la situació de crisi actual s'ha de substituir el model de creixement econòmic basat en l'ús intensiu de treball poc qualificat, per un altre nou basat en el coneixement i la innovació. Per tant, si tenim que cobrir més llocs de feina que exigeixen una major qualificació, els joves podran assumir-los, si corregim l'abandonament precoç dels estudis, també s'haurà d'incrementar la participació dels adults que ja estan fent feina en la formació; adults que ja tenen alguna qualificació o formació en molts casos no reconeguda, però que en un futur la demanda serà de majors nivells de formació (la societat del coneixement exigeix elevats nivells de formació i de qualificació de la major part de la població).

Part de la solució al problema passa per la Formació Professional per a l'Ocupació. Les principals avantatges d'aquest tipus de for-

mació són que es tracta d'una eina que permet l'adaptació ràpida a les necessitats de qualificacions i competències dels treballadors i treballadores, per una banda, i de les empreses per l'altra, i també que és un instrument fonamental de les polítiques actives d'ocupació per a la millora de l'ocupabilitat de la població activa, mitjançant l'actualització o adquisició de noves qualificacions i competències.

Malgrat això, les estadístiques ens indiquen que al nostre país, en comparació d'Europa, la participació dels treballadors i treballadores en el sistema de formació per a l'ocupació encara és baixa. Tot i que aquestes xifres tendeixen a l'augment, és important plantejar estratègies específiques per facilitar la participació dels/les treballadores en accions formatives. En aquest sentit, segons l'enquesta de l'INE sobre formació permanent, els principals motius pels quals les persones en edat laboral amb intenció de participar en activitats d'apre-

sentatge no ho fan, són la incompatibilitat amb l'horari laboral i la poca disponibilitat de temps per responsabilitats familiars (aquesta segona causa afecta més clarament les dones). Per tant, s'ha de treballar en aquest sentit, i un dels camins per fer-ho és a través de la negociació col·lectiva i de la major implicació dels representants dels treballadors i treballadores en la planificació i el disseny del pla de formació en l'empresa. Així, l'enfortiment i el desenvolupament de la negociació col·lectiva en aquest àmbit té una especial importància.

Cal eliminar limitacions

No obstant això, ampliar l'interès de la població activa per millorar la seva qualificació serà difícil mentre l'increment de la qualificació de la població ocupada no tingui un reconeixement professional i/o laboral, i mentre no es faci efectiu el reconeixement oficial de les competències que ja posseeixen, ja que en un cas l'esforç no es veu compensat i, en l'altre, es veuen obligats a estudiar de nou el que ja saben fer.

Per això és imprescindible que es desenvolupin tots els instruments del Sistema Nacional de les Qualificacions Professionals, regulat per la Llei orgànica de les Qualifi-

cacions, publicada l'any 2002 (ja fa 8 anys). Ens referim, per exemple, a què és necessari eliminar algunes de les limitacions que impedeixen el desenvolupament d'aquests instruments.

Entre aquestes limitacions, és necessari donar un major impuls a l'oferta formativa vinculada al Catàleg Nacional de les Qualificacions Professionals. També s'ha d'agilitzar la publicació de nous Certificats de Professionalitat i, sobretot, que augmentin la cobertura sectorial, per tal de possibilitar un increment en l'oferta de formació acreditable. Així mateix caldria un dispositiu d'observació de les qualificacions i detecció de necessitats de formació de la nostra Comunitat Autònoma que permeti que l'oferta formativa sigui suficient i adequada. En darrer terme, s'ha de desenvolupar el procediment de reconeixement i acreditació de les competències adquirides per l'experiència laboral i/o formació no formal, etc.

Des de CCOO pensam que ara més que mai l'esforç ha d'anar orientat a enfortir i actualitzar les competències professionals dels individus, per afrontar en millors condicions la situació actual, però també per contribuir a una millor adaptació de cara al futur. I per això la formació professional per a l'ocupació és un dels elements clau.

PLA DE FORMACIÓ 2011

En el seu compromís amb els treballadors i les treballadores, la Confederació Sindical de CCOO de les Illes Balears dona suport als sistemes formatius que aconseguixin la qualificació més adequada en l'entorn laboral, amb la finalitat del manteniment del lloc de feina actual i/o futur i amb el convenciment que la formació contínua deu contribuir a l'adquisició de nous coneixements i al reciclatge permanent, i així arribar a tenir una major promoció i integració sociolaboral adequant les treballadores i treballadors als canvis en el sistema productiu. Durant aquest any 2010 hem realitzat 124 accions formatives, tant presencials com de la modalitat «e-learning», en què han participat més de 1.800 alumnes.

Des de la Confederació Sindical de Comissions Obreres de les Illes Ba-

lears tenim previst realitzar al llarg de l'any 2011 accions de formació adreçades prioritàriament a treballadores i treballadors en actiu, tot i que també hi poden participar persones que es trobin en situació d'atur en el moment de l'inici del curs, que necessitin millorar la seva qualificació professional per aconseguir, mantenir o millorar en la seva ocupació. Així, apostam per programar accions formatives que signifiquin una millora en competències clau (de caràcter més transversal com ara competències digitals, lingüístiques, competències de gestió i coordinació d'equips i projectes, etc.). Alguns dels cursos són per obtenir alguna certificació oficial.

En la taula teniu algunes de les accions previstes, us informarem dels cursos aprovats a través del web.

IDIOMES	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
CATALÀ (diferents nivells)	Presencial	50	
ANGLÈS (diferents nivells)	Presencial	50	
ALEMANY (diferents nivells)	Presencial	50	
INFORMÀTICA	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
Processador de textos	Presencial	30	
Ful de càlcul	Presencial	50	
Recerca d'informació: internet i correu electrònic	Presencial	24	
Disseny i maquetació	Presencial	40	
SOCIOANTRÒPI	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
MF0250_2: Atenció i suport precursoral domiciliat	Presencial	210	Ajuntat al codi 20020108 del Certificat de Professionalitat d'atenció socio sanitària a persones en el domicili (segon mòdul)
TARJETES I CARNETS PROFESSIONALS	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
Formació inicial en prevenció de riscos (TPC)	Presencial	8	
MANUTENIDOR I INSTAL·LADOR DE CLIMATITZACIÓ (segon cicle)	Presencial	320	Segon cicle
GESTIÓ	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
CERTIFICACIONS INTERNACIONALS DE PROJECT MANAGEMENT	Teleformació	270	Segon cicle
TRANSPORT	MODALITAT	HORES	OBSERVACIONS
CERTIFICAT D'APTITUD PROFESSIONAL CONDUCTOR DE MERCADERIES (CAP)	Presencial	140	
CERTIFICAT D'APTITUD PROFESSIONAL CONDUCTOR VATERES (CAP)	Presencial	140	
Preparació teòrica carnet C (camió)	Presencial	40	
Preparació teòrica carnet D (autobús)	Presencial	40	

SERVEIS

Serveis als afiliats i afiliades

Assessoria jurídica laboral
 Consultes i orientacions gratuïtes
 sobre drets i obligacions dels treballadors i treballadores, amb especialitat en: CCLO

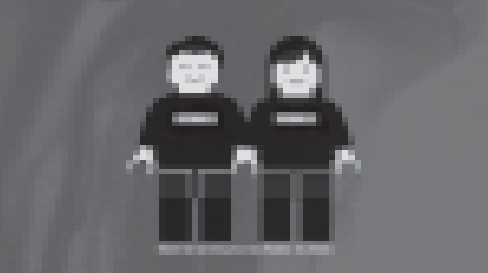
Qualificació
 El servei de qualificació dels treballadors i treballadores és un servei gratuït de l'Unçtat que consisteix en proporcionar informació sobre les condicions de treball i els drets i obligacions dels treballadors i treballadores.
 Més informació al telèfon 971 170 000 o internet www.unctat.cat

Web de condicions i feina formativa
 per als treballadors i treballadores de l'Unçtat.
 Més informació a www.informaciocondicions.com, o al telèfon 900 70 10 00

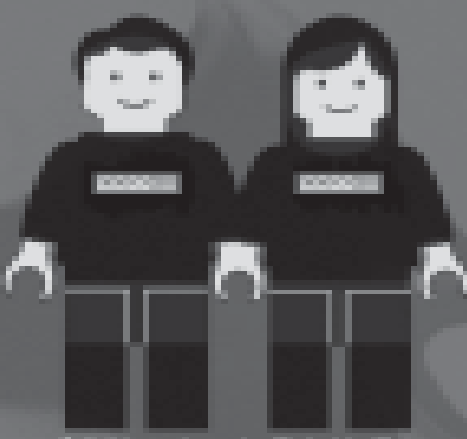
Assistència, orientació i informació
 sobre els procediments i processos de treballadors i treballadores que estan sent afectats per la crisi econòmica.

300
 300 dies de treballadors i treballadores de l'Unçtat que han estat afectats per la crisi econòmica i que estan sent afectats per la crisi econòmica.

CCOO
 Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya

CCOO
 Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya

Equip de serveis i de atenció als afiliats

CCOO
 Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya

CLINICA DANIERA
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

CLINICA DANIERA
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Dr. Pedro Tobares
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Hogar of Karmandi
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Babinet de Salut Laboral
 Servei de salut laboral i prevenció de riscos.
 Més informació al telèfon 971 170 000

ATLANTIS
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

NU
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Clínica Dr. Pedro Tobares
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

REUCOM
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Tangeta col·labora
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

OPTICA DANIERA
 Servei de optimització visual.
 Més informació al telèfon 971 170 000

REUCOM
 Servei de fisioteràpia i rehabilitació.
 Més informació al telèfon 971 170 000

Samper, Camacho y el discurso de ingreso a la Academia de Max Aub

LUIS DOMÍNGUEZ
ARCHIVO HISTORICO Y
CENTRO DOCUMENTAL

Resulta emotivo y enternecedor escuchar a Josefina relatar la primera cita que tuvo con Marcelino: "Quedamos aquella tarde, me recogió a la puerta de mi casa y, a la vuelta de la manzana, ya me lo había dicho todo". Ellos entonces no lo sabían, pero aquel día comenzó una historia, la suya, que con el tiempo se ha convertido en uno de los símbolos de la resistencia de la clase obrera al franquismo.

Max Aub tampoco se resignó a la realidad española y creó la que hubiera deseado, una realidad de ficción, literaria, en la que la guerra civil nunca existió y, por tanto, ni la muerte, ni el exilio habían azotado a España. A veces, rememoro el discurso inventado de su ingreso a la Academia de la Lengua y construyo historias que denomino de ficción y una de las más recurrentes es pensar qué hubiera ocurrido si aquel fin de semana de julio de 1936, el capitán general de Canarias hubiese seguido con la cotidianidad inherente al cargo y su máxima preocupación, al igual que la del resto de sus compatriotas, hubiera sido salvaguardarse de la agobiante canícula que envolvía al país en aquellas fechas. Obviamente, los sucesos posteriores nunca hubieran sucedido o al menos de la manera que los hemos conocido. Así, por seguir una escrupulosa cronología, Fe-

derico no hubiera conocido el pueblo de Víznar del modo como lo hizo y, cuando muchos años después falleció, llevaba ya mucho tiempo, desde enero de 1942, tal como lo había creado Max Aub, ocupando la silla A de la Academia.

Las honras fúnebres a Don Miguel de Unamuno hubieran sido presididas por el presidente de la República y el óbito de su amigo Don Antonio no hubiera ocurrido en las deplorables circunstancias por todos conocidas. Dolores no tendría los derechos de autor del desgarrador y dramático "no pasarán". Mi padre con toda probabilidad se hubiera jubilado como médico forense y mi nacimiento se hubiera adelantado unos diez años.

Igualmente, aquella mañana fatídica para los guerniqueses, solo hubiera sido lo que en principio iba ser, un día de mercado y, Picasso, al no tener motivo para ello, no hubiera firmado el Guernica.

Las Nanas de la cebolla no se hubieran escrito y Serrat no se hubiera sentido nunca desbordado por la emoción al cantarlas. Seguramente, Juan Ramón hubiera recibido la noticia del Nobel en su patria y los versos de Luis Cernuda: "Un día, tú ya libre de la mentira de ellos, me buscarás. Entonces, ¿qué ha de decir un muerto?" no estarían en nuestra memoria y sí *Donde habita el olvido*.

Los espectadores podríamos haber visto en tiempo y forma *El último tango* y la instantánea de Santiago con peluca tampoco existiría...

Y Marcelino hubiera sido un factor de ferrocarril dedicado a la defensa de los derechos de los obreros, pero obviamente sin ningún tipo de penalidad añadida. Tampoco Samper, Josefina, hubiera alcanzado la fama por haber "inventado" el jersey -marcelino, al menos, no se habría hecho famoso por abrigar un cuerpo encarcelado.

Radical defensor de les llibertats

JOSEP BENEDICTO
ASSESSORIA JURÍDICA

Dir cosas noves de Marcelino resulta impossible. Jo no vaig conèixer al Marcelino de la lluita antifranquista, de l'època de la presó -ja que la meua afiliació és de l'any 1977-, dels anys de construcció del nostre Sindicat, de la lluita pels primers convenis col·lectius, l'etapa de la «Gaceta de Derecho Social» -potser l'única publicació d'aleshores en què es podia llegir alguna cosa sobre els drets socials, laborals i sindicals. De fet, coneixíem en Marcelino per aquesta revista i pel que ens deien altres companys.

Sense conèixer-lo personalment, els qui teníem inquietuds polítiques i sindicals començàvem a admirar a Marcelino, al sindicalista, al militant obrer. El meu primer record és d'un acte del Partit Comunista en què Marcelino compartia cartell de míting amb na Francisca Bosch en un Palau Municipal d'Esports, el de Son Moix, absolutament abarrotrat de gent.

Més tard vaig tenir l'ocasió de conèixer-lo de més a prop i de compartir amb ell altres moments inoblidables, com en el 4t Congrés: em resultà molt emotiu el seu comiat de la secretaria general, el congrés de la primera successió en la secretària general. Igual d'emotiva, però en un altre aspecte, va ser l'experiència viscuda en el 6è Congrés, quan també deixava la presidència honorífica; va ser l'etapa quan més vaig tractar en Marcelino, quan compartíem el nostre compromís amb CCOO, amb el PCE i també les nostres posicions a l'àmbit intern del nostre Sindicat en una etapa complidada.

Tenc en la memòria la personalitat de Marcelino. Quan havia de viatjar mai anava a un hotel, sempre s'hostatjava a casa d'algun company. Els qui sempre exhaurim el temps per a l'embarcament de l'avió havíem d'estar a l'aeroport quasi dues hores abans per no arribar tard, perquè Marcelino havia de saludar a tothom que es trobava pel camí.

Del treball d'en Marcelino m'agradaria ressaltar el seu paper en les èpoques pitjors, les més fosques, però també, i d'una forma molt especial, el seu paper en el període de la Transició. Sempre va ser una persona radical, radical defensor de les llibertats i de les nostres con-

questes, i sobretot ho va ser en una època tan difícil com la de la Transició, quan el nostre Sindicat tenia molts enemics, i ell aleshores va saber mesurar i dirigir, llegir els temps de la política.

La seva obra no és només la creació de CCOO, sinó també mantenir l'enteresa per a transitar per aquell període complicat, amb un govern feble i de dretes com va ser la UCD, i amb la dreta més feixista a l'aguait, amb altes taxes d'inflació i de desocupació. El record també en la negociació de l'Estatut dels Treballadors, el qual, si bé no va ser el nostre Estatut i convocarem un atur general de dues hores, sí introduïa alguns elements estratègics que defensàvem les CCOO, com ara el model de representació sindical basat en els òrgans unitaris.

Amb Marcelino iniciàvem això que en l'actualitat en diuen polítiques de concertació, s'assumia el gran compromís sindical d'acceptar i defensar els Pactes de la Moncloa, una gesta d'enorme compromís amb la incipient democràcia, però també expressàvem, quan va ser menester, el nostre rebuig a les polítiques del Govern: cal recordar la Vaga General del 15 de juny del 85 contra la reforma de les pensions.

Marcelino no va ser un pare de la Constitució, però hi participà de ple en el seu part. Sens dubte, no tindríem aquesta Constitució sense gent com en Marcelino, qui es guanyà l'èxit merescut de ser un dels seus gestors.

Actualment ja no comptam amb Marcelino, només tenim la seva obra i les seves ensenyances, i crec fermament que la generositat que Marcelino sempre va tenir amb la classe treballadora i amb CCOO ha de ser corresposta per la generositat de la nostra organització, amb ell i amb la seva persona.

Marcelino no ha de ser patrimoni exclusiu de les CCOO, deu ser patrimoni del Sindicalisme en general, en majúscules i universal.

"Tiene la palabra Marcelino Camacho", sindicalista

Tiene la palabra
Marcelino Camacho,
sindicalista

CCOO ha editat «Tiene la palabra Marcelino Camacho, sindicalista», un llibre en homenatge a Marcelino Camacho. Una vegada més Marcelino Camacho té la paraula a través d'una selecció d'escrits sindicals seus i de fragments inèdits d'una llarga entrevista realitzada el 2002, que pertany a la col·lecció Biografies Obreres i Militància Sindical en CCOO.

«Tiene la palabra Marcelino Camacho, sindicalista» conté un pròleg d'Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO, i una biografia sindical de Marcelino Camacho escrita per José Babiano, director de l'Àrea d'Arxiu, Història i Biblioteca de la Fundación 1º de Mayo de CCOO. Editen: Confederació Sindical de CCOO i Fundación 1º de Mayo. 278 pàgines. PVP: 25 euros més despeses d'enviament. Tots els documents i les fotografies del llibre procedeixen del Archivo de Historia del Trabajo de la Fundación 1º de Mayo. Les comandes es poden fer a erodriguez@1mayo.ccoo.es

MOBILITZACIONS

VAGA GENERAL 29-S

A mitjan de juny, CCOO i UGT posàvem data a la Vaga General. Seria el 29 de setembre. Una vaga general que aniria precedida d'assemblees en els centres de treball, concentracions i manifestacions el 30 de juny, un acte públic a Palma el 28 de

juliol amb la presència d'Ignacio Fernández Toxo i Cándido Méndez, i una massiva concentració de delegats i delegades el 9 de setembre a Madrid. L'objectiu de tot plegat: aturar els atacs a l'Estat de Benestar i als drets dels treballadors i de les treballadores.

El 28 de juliol, un miler de persones rebien a Palma als secretaris generals de CCOO i UGT, Ignacio Fernández Toxo i Cándido Méndez amb la consigna «A la vaga, a la vaga, a la vaga general»

A la dreta, assemblea conjunta de CCOO i UGT de treballadors a Menorca.

El 10 de setembre formalitzàvem el preavis de vaga general al registre de la Conselleria de Presidència del Govern balear.

Quinze entitats socials de les Balears donen suport a la vaga general del 29 de setembre.

El 9 de setembre, més de 16.000 delegats i delegades sindicals procedents de totes les comunitats autònomes omplien de gom a gom el Palau de Vistalegre -més de tres mil no hi van poder accedir a l'interior- i no van cessar de donar suport a la convocatòria de vaga general amb crits de Vaga! Vaga! Vaga!

inici de la campanya al carrer de cara a la vaga general

Al llarg del decurs de la jornada de Vaga General, lluny del que alguns desitjaven provocar, no es va registrar cap incidents i l'actuació del piquets informatius va transcórrer amb absoluta normalitat.

Cotxada pels carrers de Palma.

L'èxit de la Vaga General del 29-S, que els sindicats xifrarem en un 68% de seguiment, va comptar amb una cloenda extraordinària, la massiva participació dels ciutadans de les Balears en les manifestacions convocades per CCOO, UGT i STEI-i arreu de les Illes. «Així, no. Rectificació ja!» va ser el lema conjunt de la pancarta que encapçalava la multitudinària manifestació pels carrers de Palma, i també a Maó, Eivissa i Formentera feren sentir la seva veu. La secretària general de CCOO, Katiana Vicens, va agrair el suport dels treballadors i treballadores i de les entitats socials i partits que feren costat als sindicats, reclamà del Govern Zapatero una rectificació a les polítiques de retalls laborals i socials, i demanà l'esforç de tothom perquè continuï la lluita.

MOBILITZACIONS

LA MOBILITZACIÓ CONTINUA

Per CCOO i UGT, el missatge de la vaga general del 29 de setembre ha de quedar ben clar: hem de continuar pressionant perquè els objectius que perseguïem amb la seva convocatòria s'obrin pas. Cal fer reversible la reforma laboral; acabar amb la congelació de les pensions el 2011 i recuperar el salari i l'acord amb els empleats públics; oposar-se al retard de l'edat de jubilació fins als 67 anys, i protegir les persones desocupades, impulsant, entre d'altres mesures, la Renda Activa d'Inserció. El conflicte segueix obert i la mobilització continua. S'equivoca el Govern si pretén precipitar i publicitar un diàleg social sense canviar les polítiques que varen provocar la vaga general. El moviment sindical té alternatives i estam convençuts que hi ha altres polítiques per sortir de la crisi, recuperar drets i defensar l'Estat Social.

OBJECTIUS ALTERNATIVES SINDICALS

1. Fer reversible la reforma laboral. Aquesta reforma laboral no crea ocupació, principal problema de l'economia espanyola. Promourem una *Iniciativa Legislativa Popular* perquè la veu dels treballadors arribi al Parlament i canviïn algun dels seus continguts essencials: restituir la causalitat de l'acomodament, i abordar la contractació i les condicions de treball a través del conveni col·lectiu i les relacions laborals.

15 de desembre, Jornada de mobilització a Europa
18 de desembre, Manifestacions a tot el país

LA MOBILITZACIÓ CONTINUA
Recuperar drets
Defensar l'Estat Social

2. Protegir les persones. La crisi econòmica està maltractant les persones que han perdut el seu lloc de treball i no reben prestacions per desocupació. Per això és necessari: *suprimir* el requisit de responsabilitats familiars perquè els menors de 45 anys puguin accedir al subsidi de desocupació; *ampliar la pròrroga* del subsidi per dos períodes de sis mesos per als ma-

jors de 45 anys sense càrregues familiars i incrementar-ne la quantia al 100% de l'IPREM; *potenciar la Renda Activa d'Inserció* enfront de la pròrroga de la paga de 426 euros.

3. No a la congelació de les pensions. Recuperar el salari i l'acord amb els empleats públics. El Govern va escollir el camí més fàcil. Ni reforma fiscal ni mesures contra

les rendes de capital, l'Executiu va preferir, seguint la doctrina liberal, actuar contra pensionistes, empleats públics, parats i persones dependents. I així no hi haurà acord amb els sindicats. CCOO exigeix que no hi hagi congelació de les pensions el 2011 i que es recuperi el salari i les condicions de treball dels empleats públics.

4. Un sistema públic de pensions sòlid i viable. No al retard de l'edat de jubilació als 67 anys. Ens oposam al retard de l'edat de jubilació als 67 anys, i defensam el consens polític al voltant del Pacte de Toledo i el diàleg social per garantir un sistema públic de pensions suficient i sostenible, com a instrument de redistribució de la renda i factor d'estabilitat econòmica. Tot això des de l'enfortiment de l'Estat de benestar que garanteixi una sanitat universal, equitativa i de qualitat, i una educació, eminentment pública, amb accés universal al coneixement; una atenció a les persones dependents justa i eficaç, i un sistema públic de pensions sòlid i viable.

5. Impulsar la reactivació econòmica i l'ocupació. CCOO creu imprescindible reduir el dèficit, però no a costa de la reactivació econòmica i l'ocupació, perquè és injust socialment i retalla la despesa so-

cial. En aquest sentit proposam: *incrementar* els recursos econòmics de l'Estat per fer compatible la recuperació econòmica i la reducció del dèficit sense atemptar contra els drets socials; *reformar* el sistema financer espanyol i reconsiderar la Llei de Caixes d'Estalvis per garantir que el crèdit flueixi a les famílies, autònoms i empreses; *posar en marxa* inversions selectives dirigides a mantenir i aprofundir drets, alhora que s'estimula l'activitat econòmica i s'avança en el canvi del model productiu.

6. Reforçar la negociació col·lectiva. CCOO i UGT s'han adreçat a les organitzacions empresarials per tal d'abordar la reforma de la negociació col·lectiva compromesa: autonomia sectorial, convenis sectorials i la seva articulació amb els convenis d'àmbit inferior, regles de concurrència i distribució de matèries en els distints àmbits, creació de nous àmbits de negociació, i adaptació de la negociació col·lectiva a les noves activitats econòmiques.

El conflicte segueix obert i el missatge de la vaga general del 29 de setembre segueix viu, i el defensarem amb noves mobilitzacions el 15 de desembre, coincidint amb la Jornada d'Acció Europea convocada per la CES, i el 18 de desembre amb manifestacions a tot el país.

El salario de los trabajadores dependerá de sus representantes

Elecciones Sindicales y Reforma Laboral

JUAN CALATAYUD
ASESORÍA JURÍDICA

Mucho se ha hablado de la reforma laboral desde que a mediados de junio se publicó el RDL 10/2010, que a su vez convalidó la Ley 35/2010, de 17 de septiembre, sobre medidas urgentes para la reforma del mercado de trabajo. La reflexión que sigue se centra en la reforma de la negociación colectiva que contempla la parte cuarta de la Ley.

El salario y todos los derechos laborales pueden dejarse de aplicar mediante un pacto a nivel de empresa, fijando unas condiciones más perjudiciales para los trabajadores que las que venía garantizando el convenio aplicable. Además, se reconoce expresamente que el empresario, de ma-

nera unilateral, puede dejar de aplicar las condiciones de trabajo establecidas en pactos o acuerdos de empresa, cuando «él» considere que con ello mejora la situación de la empresa. La novedad, y el problema a la vez, es el predominio que ahora se le atribuye al acuerdo de empresa. Si se llega a un acuerdo con la representación unitaria de los trabajadores, se presupone que la causa alegada por el empresario se da y, por tanto, sólo podría impugnarse judicialmente si se puede acreditar la existencia de dolo, coacción o abuso de derecho. Algo, nada fácil.

A través del acuerdo con dicha representación se puede modificar una cuestión tan importante

como la distribución del tiempo de trabajo (descansos, días libres, jornada partida, permisos, etc.), las funciones y también las categorías de los trabajadores que vienen reconocidas en el convenio sectorial. Es decir, el acuerdo de empresa tendrá preferencia sobre el convenio colectivo.

A mi juicio, la perversión total radica en el descuelgue salarial, al establecer que mediante acuerdos de empresa se podrá aplicar un salario inferior al establecido en el convenio aplicable.

La reforma elimina los mecanismos de control que hasta la fecha estaban vigentes, y que eran: a) la regulación necesaria del procedimiento del descuelgue salarial en el propio convenio. Es decir, si el convenio no prevé el descuelgue, el mismo no podía darse. Y b) el control de la comisión paritaria del propio convenio sectorial. Al eliminarse el requisito de que el convenio lo contemplase, se evitan los mecanismos que el sindicato

haya establecido para que no pueda congelarse, o reducirse, el salario de los trabajadores, sin la acreditación de determinadas causas y procedimientos a seguir. Por otro lado, la comisión paritaria del convenio ya no puede arbitrar para solventar las discrepancias entre la empresa y la representación de los trabajadores. No se puede obviar que cuando una empresa reduce sus costes salariales y otros derechos, se sitúa en mejores condiciones que la competencia ante el mercado. Por este motivo, es un «caramelito» para el empresario, eso sí, envenenado para sus trabajadores. El convenio sectorial no dispondrá de mecanismos de control para verificar las causas que deban darse para la inaplicación del mismo. La guinda del desastre es el reconocimiento del poder empresarial para incumplir los pactos y acuerdos de empresa en todas sus materias, aunque no exista una situación de crisis en la misma, ni

problemas de viabilidad. Sólo aquellos acuerdos a los que se les haya atribuido el carácter de convenio colectivo no podrán ser modificados unilateralmente por la empresa.

Creo que es el momento de que los trabajadores antes de ir a votar sean conscientes de lo que realmente se están jugando. Los trabajadores deben comprender la vital importancia que en su trabajo va a suponer que sus representantes unitarios, los que ellos elijen, deben representar a los compañeros de trabajo. En caso contrario, si votan a quien ha puesto la empresa bajo las siglas de algún sindicato, o bien los candidatos propuestos por «el jefe» que sean meras comparsas de la empresa y les rebajen el sueldo, modifiquen horarios, dejen sin valor pactos y acuerdos que se habían firmado con la empresa, llorar ya servirá de poco. Esta equivocación la pagarán a un precio que no se pueden ni imaginar.

SECRETARIES

Segons la proclamació de l'Assemblea General de Nacions Unides

20 d'octubre Dia Mundial de l'Estadística

En el primer Dia Mundial de l'Estadística, que té lloc, a partir del 2010, el dia 20 d'octubre, CCOO IB celebra que estigui dedicat a l'estadística oficial. Al nostre parer, l'existència de sistemes nacionals d'estadístiques públiques i la seva coordinació internacional són un element bàsic i indispensable per a la formulació d'acions polítiques basades en el coneixement de la realitat.

DIANA BORRÀS
GABINET TÈCNIC

En una societat democràtica la informació proporcionada per l'estadística pública esdevé una garantia de transparència i és un dels principals instruments per al coneixement de la realitat econòmica i social i la presa de decisions governamentals, empresarials i comunitàries. Òbviament, la defensa de les estadístiques públiques suposa com a condició necessària la defensa d'estadístiques fonamentades en principis de rigor, independència, fiabilitat, accessibilitat, imparcialitat i objectivitat, i la dotació de recursos suficients, tant financers com humans i tècnics. Tots aquests elements són els que fan de l'estadística oficial un bé públic i un dret de tots els ciutadans, i la seva defensa suposa apostar per una societat lliure i igualitària i per un servei públic que ajuda al desenvolupament econòmic i social. El suport oficial a l'estadística pública per part de les Nacions Unides és una bona notícia, especialment en moments com els actuals, en què els retalls pressupostaris afecten de manera directa les operacions estadístiques, encara que no en són l'única amenaça a la que s'enfronten els sistemes estadístics públics. Des de postures ideològiques neoliberals es comencen a detectar atacs directes sobre la seva necessitat i oportunitat.

Balears, la comunitat que menys malalties professionals declara

CCOO Illes presenta els resultats de l'estudi

SECR. DE SALUT LABORAL

En els últims deu anys a les Balears s'havia donat un progressiu creixement en la declaració de malalties professionals, però va començar a descendir amb l'aprovació del nou quadre de malalties professionals. En comparació del nombre de declaracions amb les d'altres comunitats autònomes, la situació s'agreuja. A Navarra es declara 1 malaltia professional per cada 160 assalariats, sent la mitjana nacional 1 malaltia per cada 929 assalariats. A les Illes Balears la proporció arriba a 1 per cada 1.072 treballadors.

Si comparam les xifres espanyoles amb la mitjana de declaracions dels països de la Unió Europea, la realitat és encara més greu. A Finlàndia un 24,5% dels assalariats té una o més patologies declarades associades al treball. A Espanya és un 5,8%. Preocupats per aquesta situació, des de la Secretaria de Salut Laboral de CCOO Illes Balears s'ha realitzat una investigació, subvencionada pel Govern de la CAIB, a fi de comprendre i visualitzar les causes que dificulten la declaració de les malalties professionals a les nostres illes. Entre els mesos de juliol de 2009 i juny de 2010 s'han visitat metges del sistema públic de salut, mútues i serveis de prevenció, perquè transmetessin la problemàtica que troben a l'hora de detectar i declarar una malaltia professional. Així mateix s'han fet entrevistes amb delegats/des i treballadors/es per conèixer les experiències de les seves empreses.

Ana Ordóñez, tècnica del Gabinet, i José López, secretari de Salut Laboral.

La metodologia s'ha basat en qüestionaris i entrevistes a facultatius i en grups de discussió en què es va reunir a més de cent delegats i delegades de prevenció i personal dels diferents sectors en 18 grups (calçat, recollida selectiva i tractament de residus, banca, treballadors de mútues i serveis de prevenció, hoteleria, comerç, indústria, indústria química, benzineres i treball amb hidrocarburs, neteja, jardineria, construcció, i treballadors de pista de l'aeroport).

Conclusions de l'estudi

Les conclusions sobre els motius que dificulten una declaració real de les malalties professionals a les Balears es resumeixen en les línies següents.

Els metges d'Atenció Primària es queixen de sobrecàrrega laboral i falta de temps en la consulta per fer una bona anamnesi i investigar les causes dels danys. Este-

nen la incapacitat temporal (IT) per causa comuna, per no deixar sense cobertura assistencial el pacient quan la mútua no li reconeix l'origen laboral dels danys. A més a més manifesten la seva manca de formació sobre la normativa en prevenció de riscos laborals i el nou quadre de malalties professionals (MP) del RD 1299/2006.

Els Serveis de prevenció han assenyalat els problemes que pateixen per la falta de mitjans per al diagnòstic i la determinació d'una malaltia com comuna o professional. També han destacat la falta de coincidència entre els informes dels tècnics dels SP i el reconeixement de la vigilància de la salut. Els treballadors i delegats afegeixen que els reconeixements mèdics de vigilància de la salut que fan els serveis de prevenció són generals i no estan centrats en els riscos específics de cada lloc. Les mútues, en opinió dels treballadors, delegats i altres metges,

realitzen una deficient pràctica mèdica basada en la denegació de l'origen laboral del dany perquè deriven, habitualment al sistema públic de salut, malalties d'origen laboral, per les altes prematures, la falta de proves diagnòstiques i pel pacte amb l'empresa per no declarar malalties professionals per interessos econòmics. Els treballadors oculten en moltes ocasions l'origen laboral de la seva malaltia, perquè no volen tenir problemes a la seva empresa. Desconeixen normalment els riscos a què estan exposats i l'itinerari a seguir en cas de patir una MP.

L'Autoritat Laboral, segons la resta dels interlocutors, no exerceix un control i vigilància suficients sobre les altres entitats i institucions amb competències en la declaració de malalties professionals, principalment les mútues. Per part de l'INSS, a més a més hi ha una clara infradeclaració d'MP. Només una dada per visualitzar-ho: de les 607 demandes per a determinació de contingència remeses a l'INSS en els últims tres anys, únicament 6 foren reconegudes com a malaltia professional.

El sistema de declaració a més a més es veu obstaculitzat tant per l'absència de procediments de coordinació i comunicació entre metges de l'IBSALUT, metges de mútues, de serveis de prevenció i de l'INSS, així com per l'absència d'un sistema protocol·litzat de recollida d'informació sobre la vida laboral dels pacients i d'un procediment de derivació de sospita a mútues o a l'INSS dels casos de sospita d'MP.

Propostes de CCOO

Després de conèixer les conclusions, CCOO Illes fa les següents propostes:

- Impulsar la formació en salut laboral del personal mèdic d'atenció primària.
- Major coordinació i informació entre entitats gestores i col·laboradores.
- Crear estructures especialitzades d'assessorament i formació sobre malalties professionals en els serveis públics de salut.
- Crear la figura de metge especialista en salut laboral i en medicina del treball dins l'IBSALUT, amb capacitat assessora i d'arbitratge, a qui es puguin derivar els pacients amb sospita de malaltia professional.
- Elaborar guies sobre símptomes i investigar noves patologies de salut laboral.
- Creació d'Unitats Bàsiques de Salut, que permetin un major control sobre les entitats encarregades de derivar i declarar malalties professionals.
- Major participació dels representants dels treballadors respecte al procediment de declaració de les malalties professionals.
- Incrementar els recursos materials i humans d'Inspecció de Treball i de la DGSL amb l'objectiu de tenir un major control sobre la declaració de malalties professionals.

25-N: Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència contra la Dona

SECRETARIA DE LA DONA

Davant la celebració del 25 de Novembre, Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència contra les Dones, CCOO-Illes Balears manifesta el màxim rebuig contra qualsevol tipus de violència, sigui quin sigui l'entorn en el qual es doni.

La violència de gènere suposa un greu problema social, una problemàtica de salut pública de prioritat internacional, i es constitueix en l'expressió més cruel i injusta de la desigualtat entre dones i homes.

Són nombrosos els avanços que s'han anat aconseguint per lluitar contra la violència de gènere, i tanmateix som encara molt lluny de la seva eradicació, ja que veiem com les estadístiques de tot el món s'incrementen cada dia amb les morts de dones a mans de les seves parelles o exparelles, homes. Enguany, al conjunt de l'Estat espanyol, són ja més de 60 dones assassinades.

Atenció integral a la dona

Aquesta cruel realitat evidencia una doble necessitat; per una part, oferir una resposta i atenció integral a les dones víctimes de violència de gènere, alhora que s'han de dur a terme actuacions preventives per tractar d'intervenir en els diferents focus de perill.

La prevenció de la violència de gènere ha de ser una pedra angular de la nostra societat, perquè si no és així, la lluita per la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes mai no serà real, ja que la violència de gènere es constitueix com la manifestació més extrema de desigualtat entre els dos sexes, evidencia un dèficit democràtic i la incompleta ciutadania de les dones. Per tot això, i dins d'aquesta segona necessitat i en el marc del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra la Dona, la Secretaria de la Dona de CCOO Illes Balears ha organitzat la Jornada de Sensibilització per a la Prevenció de la Violència de Gènere, en col·laboració amb l'Escola

Sindical Marcos Peralta, el gabinet de Salut Laboral i l'Àrea d'Educació, Igualtat i Drets Cívics de l'Ajuntament de Palma, que ha tengut lloc el dia 25 de novembre entre les 9 i les 14 hores, a la seu de CCOO a Palma. L'objectiu d'aquesta jornada és

sensibilitzar els delegats i les delegades i la població en general sobre la importància de la prevenció i l'abordament de la violència de gènere en l'àmbit laboral, així com contribuir a una societat on no tenguim cabuda cap tipus de violència. Comen-

çar per la formació i la sensibilització ens pareix una base fonamental per avançar cap al necessari canvi en valors i actituds socials.

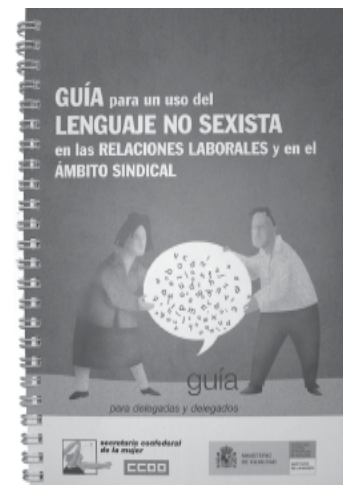
Denúncia permanent

Des de CCOO Illes ens comprometem a avançar en una major sensibilització i compromís sindical contra la violència masclista, fent una crida a la nostra pròpia organització, a les treballadores i els treballadors per tal de mobilitzar-se en tots els centres de treball, a través de la denúncia permanent i la manifestació pública de rebuig davant cada nou cas de violència de gènere que es produeixi. També volem continuar exigint, a tots els poders polítics, la suma d'esforços, d'inversió dels recursos necessaris i de mobilització per seguir lluitant contra la tara que suposa la violència de gènere. I, en darrer terme, exigim contribuir a l'impuls del desenvolupament de polítiques d'igualtat que afavoreixin els necessaris canvis educatius en valors i actituds socials i contribueixin a una sensibilització major, i a l'actuació per avançar en el tractament, la prevenció i l'eradicació de totes les formes de violència contra les dones, entre elles, l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en l'entorn laboral.

Lourdes Juan, de la Comissió d'Igualtat de l'Ajuntament de Palma, Katiana Vicens i Agustina Canosa en la Jornada de Sensibilització per a la Prevenció de la Violència de Gènere.

Frases no sexistes

Males pràctiques que s'han d'evitar: la denominació de les categories professionals amb un llenguatge sexista es produeix quan s'indiquen les categories en general en masculí però es feminitzen les categories si els llocs són exercits per dones, o bé quan s'indiquen les categories en general en masculí però es posa la doble forma (o les barres o/a) per a les categories dels llocs exercits per dones.

P. e.: «Arquitecte o enginyer superior, cap de secció, metge, operari, secretari/ària, tècnic.»

Alternatives per a un ús igualitari del llenguatge en la Negociació Col·lectiva

Usos no recomanats: Aquest conveni afectarà tots els treballadors contractats a l'empresa.

Alternativa recomanada:

Aquest conveni afectarà tot el personal que, en règim de contracte de treball, presti els seus serveis a l'empresa.

Usos no recomanats: En els casos de directores, tècnics.

Alternativa recomanada: En els casos de personal de direcció, de tasques tècniques.

Usos no recomanats: Permis per acudir a la consulta del metge.

Alternativa recomanada: Permis per acudir a la consulta mèdica.

Usos no recomanats: Les reunions dels treballadors s'hauran de comunicar al Director o Representant de l'empresa.

Alternativa recomanada: Les reunions del personal s'hauran de comunicar a la Direcció o Representació de l'empresa.

Aquests són només uns quants exemples de l'ús del llenguatge no sexista. Per saber-ne més, consultau la "Guía para un uso del lenguaje no sexista en las relaciones laborales y en el ámbito sindical" editada per CCOO.

FEDERACIONES

NO a la «congelación» de las pensiones

FEDERACIÓN DE PENSIONISTAS Y JUBILADOS

Las pensiones son un instrumento de redistribución de la riqueza y motor económico que crea empleo. Las pensiones contributivas no generan déficit. La congelación de pensiones afectará a 3 de cada 4 pensionistas. Las pensiones medias actuales ya son muy bajas. La congelación de las pensiones supone la primera vulneración de los Acuerdos del Pacto de Toledo. La congelación de las pensiones contributivas es un ataque a derechos sociales conseguidos por los sindicatos. Hay alternativas al recorte en las pensiones. La «congelación» crea incertidumbre injustificada sobre la solvencia del Sistema Público de Pensiones. El gasto público en pensiones en España está por debajo de la media de Europa. Nunca desde 1976 se habían congelado las pensiones. A pesar de las crisis que hemos atravesado en las últimas décadas, y de las tensiones económicas y políticas a las que ha estado sometido nuestro Sistema de Pensiones, nunca se había tomado la medida de congelar las pensiones.

La congelación de las pensiones supone la primera vulneración de los Acuerdos del Pacto de Toledo. El Gobierno ha vulnerado el apartado 11 del Pacto de Toledo, que establece que «debe garantizarse el mantenimiento del poder adquisitivo de las pensiones mediante la revalorización automática de las mismas, en función de la evolución del índice de precios al consumo y a través de fórmulas estables». La congelación de las pensiones contributivas atenta contra varios derechos sociales adquiridos gracias a los Acuerdos de pensiones promovidos por los sindicatos:

El Acuerdo de Pensiones de 1996, firmado por los sindicatos, garantiza una fórmula de revalorización automática que asegura un incremento calculado sobre el IPC previsto y la recuperación del poder adquisitivo si la inflación real fuese superior a la previsión inicial. La fórmula es:

Revalorización = Previsión % IPC para el año entrante + Desviación % IPC real año anterior

La fórmula de 1996 también eliminaba la posibilidad que había existido hasta entonces para que las pensiones «bajasen» (absorbiesen en el año siguiente), cuando la previsión de inflación fuese superior a la inflación real, como ha ocurrido por ejemplo en el año 2009.

Hay alternativas al recorte en las pensiones

En CCOO somos conscientes de que un déficit excesivamente grande es perjudicial para la economía y los ciudadanos. Sin embargo, el control de dicho déficit puede hacerse de forma diferente a la línea de recortes sociales que ha propuesto el Gobierno. CCOO ha presentado una serie de medidas alternativas que pueden ayudar al control del déficit sin que supongan un recorte en los derechos sociales de la gente:

La reducción en el gasto que el Gobierno ha previsto como resultado de la congelación de las pensiones contributivas se ha cifrado en 1.500 millones de euros anuales. Sin embargo, tan sólo con recuperar el recientemente eliminado impuesto sobre el patrimonio y sucesiones supondría volver a recaudar 1.800 millones de euros anuales.

Además, la «congelación» crea incertidumbre injustificada sobre la solvencia del Sistema Público de Pensiones. Mediante una decisión política del Gobierno se pretende generar incertidumbre en la población sobre la solvencia del sistema público de Seguridad Social, pese a que la revalorización de las pensiones está garantizada económica (cotizaciones sociales y Fondo de Reserva) y legalmente (artículo 48 de la Ley General de la Seguridad Social). A esto hay que añadir que el gasto público en pensiones en España está por debajo de la media de Europa.

La Federación de Sanidad y Sectores Sociosanitarios de CCOO IB declinó la invitación del IB-SALUT

CCOO no acudió a la entrega de llaves de Son Espases

MANEL GARCÍA BENEYTO
ACCIÓN SINDICAL
FED. SANIDAD

La Federación de Sanidad y Sectores Sociosanitarios de CCOO de les Illes Balears no ha participado en un acto institucional que está basado en el fraude al electorado, al quebrantar el programa electoral de los partidos que hoy conforman el Govern balear. Además, no es más que el inicio del canto del cisne de la sanidad pública tal como se ha conocido hasta hace escaso tiempo, una sanidad pública, la española, que es la envidia de los países más desarrollados.

Hoy los gobernantes de turno han cedido la gestión de gran parte del sistema sanitario a manos de los intereses lucrativos de los mercaderes. Así pues, mediante la pretensión de que hoy resulta más económica la puesta en marcha de este hospital de nueva planta, esconden que a medio plazo el coste que los contribuyentes estaremos soportando es muy superior a la inversión necesaria para poner en funcionamiento estos centros de forma directa. Nada puede sostenerlos ya en la argumentación de herencias envenenadas del anterior Govern, los actuales han mimetizado el sistema en Ibiza, nada les distingue.

No ha sido éste el único ataque que el actual gobierno ha realizado contra este importantísimo pilar del Estado del Bienestar, y es sobradamente conocida la con-

tundente respuesta de CCOO a los recortes presupuestarios a la sanidad pública balear, habiendo conseguido con nuestra presión la rectificación en parte de los presupuestos del 2010. Hoy la dotación presupuestaria vuelve a estar amenazada para el 2011. Tampoco podemos olvidar los recortes salariales que han aplicado, primero el Govern balear y posteriormente el Gobierno central, sobre los profesionales de la sanidad, incumpliendo sus propios acuerdos y haciendo gala de la más absoluta falta de buena fe y lealtad, unos recortes indiscriminados en la contratación de personal cuyo resultado parece ir dirigido a la desmotivación y la desincentivación de los sanitarios, obligándoles a observar y padecer como la calidad asistencial, de la cual hemos hecho gala en infinidad de foros, va degradándose a marchas forzadas.

La privatización que llega

El desprecio hacia los profesionales parece que desgraciadamente no culminará hasta conseguir justificar el mercantilismo para hacer nuevos trasvases de renta pública a capital privado, al presentar estos gestores el copago como única alternativa a la sostenibilidad de nuestro sistema sanitario público.

Una explicación rápida del copago sería pagar dos veces por una misma prestación: los ciudadanos financiamos la sanidad con

nuestros impuestos, pero ya no es gratuita en el momento del uso, hay que aportar más. Un ejemplo latente está en el aparcamiento de Son Espases, el único del sistema sanitario público balear, de momento, que será de pago para los usuarios y los trabajadores. De hecho, la privatización de los sectores no sanitarios no ha sido sino el primer paso de la privatización del sistema, porque en camino también está la privatización de los sectores de la enfermería, aunque los sindicatos cursillistas se sigan abanicando y no planten cara mientras su propio estatus personal no se lo demande; hasta llegar a un cambio radical en el personal facultativo, ampliándose tanto el abanico salarial entre ellos cuanto más contratos mercantiles y gestión económica de dudosa rentabilidad social permeabilice el sistema. Mientras tanto, y en ese camino, los derechos de los profesionales que se van a trasladar a Son Espases parecen haberse diluido en el agujero negro de la ignorancia de nuestros gestores. Hemos instado, por activa y por pasiva, a la Administración a crear una Mesa de trabajo que evite el atropello al que van a ser sometidos nuestros profesionales aprovechando la balumba en la que se va a convertir el traspaso de personal. Por todo esto y mucho más, si CCOO aparece en la rendición de Breda solo será empuñando las lanzas en defensa de la sanidad pública y de sus profesionales.

S'han realitzat:
3.878 hores de formació
per a **294** alumnes
amb **375** hores de pràctiques

IMFOF ha ofert accions formatives en nàutica, de les quals algunes complien amb programes no laborals o empreses del sector per mitjà de convenients tècnico-professionals de qualitat professional.

Totes les accions formatives han estat gestionades i assegurades per la Conselleria de Turisme i Treball, i algunes també per la Direcció General de Marina Mercant (Ministeri de Foment).

Formació per a l'ocupació Nàutica 2009/2010. Ha comptat amb les següents accions formatives:

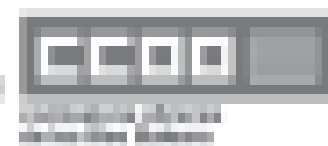
- Certificat inicial de treball de mariner
- Activitats per al desenvolupament de competències bàsiques i inicials (secció de Turisme)
- Mòdul especialitzat d'operacions de navegació i seguretat marítima
- Especialitzacions de supervisió de l'activitat de mariner (per nivells)
- **FORMACIÓ BÀSICA**
- Mòdul de navegació
- Recopilació i producció de plans i plans integrats d'elements de mariner competents d'embarcacions esportives recreatives
- Mòdul de treball de mariner
- Mòdul de mariner de pasadís i de mariner de mariner de mar
- Mòdul de mariner (nivell I)
- Mòdul de mariner de mariner i mariner d'embarcacions esportives recreatives
- Acció de formació professional pràctica i plàctica (jornal professional)

Actualment estem preparant el nou calendari de formació per a l'ocupació nàutica 2011.

Més informació a:
Àrea de Formació de IMFOF
Tampuntó 100, 08003 Vilanova del Camí
C/ José de Diego, s/n, San Jordi
9371 717 717 - formacio@imfof.cat
www.imfof.cat

el servei assegurador de

**Aconsegueix
4 mesos gratis
i estalvia't fins a**

150€

a la teva Assegurança d'Auto

**Ara, totes les pólisses d'ATLANTIS inclouen, de forma gratuïta,
la cobertura de Protecció d'Assegurances per Desocupació.**

Contracta ara!

Informa't a la nostra delegació:

**ATLANTIS Palma de Mallorca
C. Francesc de Borja i Moll, 10
Tel. 971 71 88 81**

Els «100 gurús» ataquen de nou, ara a les pensions

RAMON ENRIC CARRERAS
SECR. GRAL. DE
CCOO MENORCA

L'any passat «100 experts» van signar un manifest demanant la Reforma Laboral. El seu document sobre la Reforma Laboral va ser contestat en un document signat per 750 experts en Dret del Treball i comptà amb el suport del moviment sindical. La presentació d'aquest darrer document va tenir l'estaló de CCOO i UGT, de fet podem dir que hi ha una estreta col·laboració entre el sindicalisme i la universitat, amb la finalitat de donar a conèixer reflexions, però també propostes i alternatives, a les polítiques de dretes que els governs d'Europa estan fent, inclòs el del PSOE, el qual, amb les seves decisions, ha demostrat fer seguidisme de les teories més neoconservadores. La veritat és que el document dels 750 pràcticament no és conegut. La indiferència dels grans mitjans de comunicació sobre el document alternatiu no és casual, al cap i a la fi ells juguen el seu paper en un procés constant de controlar l'opinió pública, amb la finalitat que el «pensament únic» sigui una realitat. Allò que no es diu, per part dels grans canals de comunicació, no arriba a la majoria de la població.

Fa unes setmanes aquests mateixos 100 s'han tornat a presentar davant l'opinió pública reclamant la reforma de les pensions. Ens diuen que el sistema de pensions pot estar en perill en cinc anys. Primer de tot s'ha de dir que ni són 100, ni experts en seguretat social, ni les seves afirmacions tenen base científica.

Els 100, en realitat són uns 94 (cal recordar que el secretari d'Estat d'Economia, José Manuel Campa, era un d'ells), estan lligats a FEDEA (Fundación de Estudios de Economía Aplicada), una fundació propera a la banca en què

al seu patronat hi tenen representants del Banc de Sabadell, Caja Madrid; Banco Español de Crédito, Banco Santander, Corporación Financiera Alba, BBVA, Banco de España, Banco de Andalucía i la Borsa de Madrid, és a dir, d'entre els 16 membres del seu Patronat, 10 són directius d'entitats financeres. De manera periòdica aquesta Fundació ha editat «estudis», per no dir «fulls propagandístics», sobre les pensions qüestionant la seva viabilitat. Tots els seus auguris, com el que pronosticava la fallida del sistema de pensions abans de l'any 2000 i la necessitat d'evolucionar cap a un sistema mixt tipus xilè (instaurat pel dictador feixista Pinochet), s'han demostrat erronis. Els 100 no només no són experts en temes de seguretat social, sinó que en els seus estudis solen obviar l'opinió dels especialistes i les veus que des del món científic han criticat el seu posicionament com sol passar, aquests no tenen el mateix ressò en els mitjans i un altre cop la «selecció» informativa es converteix en manipulació informativa.

Què hi ha darrere les propostes dels 100? L'interès empresarial del sector financer per vendre els seus productes de pensions, així de senzill. El que se cerca no és donar solució a un problema social, sinó convèncer la ciutadania perquè acabi desconfiant del sector públic i dipositi els seus estalvis a les entitats financeres, que volen fer més rendible aquest capital en els mercats financers especulatiu, obrint el mercat dels plans privats de pensions que són oferts (pura casualitat!) per les mateixes entitats financeres que promouen el grup dels 100. El volum de doblers (mils de milions d'euros) que mou el sistema de pensions, sumat al fet que és un sistema amb superàvit, (sanejat) estimula la voluntat de fer negoci en uns moments de crisi econòmica, peti qui peti.

El 1989 els fons de pensions privats eren un 0,04% del PIB; en aquells anys es va iniciar una campanya contra el sistema públic de pensions i la seva viabilitat, es deia que en el 2001 o el 2002 el sistema podia fer fallida, idè, estam en el 2010 i el fons de reserva de pensions té un superàvit de 62.000 milions d'euros, i això que l'any passat, per exemple, amb més de 4 milions d'aturats, dels 8.000 milions de superàvit només 2.000 es van destinar al fons de reserva. El 2009, uns 20 anys després d'aquells inicis en què es qüestionava el sistema públic, les pensions privades representen

un 8,39% del PIB. Si en els propers mesos hi ha una reforma que debilita el sistema públic (retardar l'edat de jubilació, ampliar el període de càlcul de 15 a 20 anys, i haver de cotitzar 38 o 40 anys en lloc dels 35

actuais) es facilita la privatització parcial del sistema i el desviament de recursos públics a recursos privats, el negoci es rodó. Ja sabeu que diuen que «la banca sempre guanya».

Els polítics, i sobretot l'opinió pública i especialment els treballadors i les treballadores d'aquest país, han de saber que açò significa donar doblers de tots als bancs. I també que aproximadament un 60% de la població activa no és ni mileurista i que difícilment podrien capitalitzar un sistema de «pensions privat», en conseqüència, l'espòli de recur-

sos públics i dels treballadors per donar-los al sector financer se'ns presenta com la gran solució. Aquí hem de recordar que els Plans de Pensions privats solen tenir bonificacions fiscals, és a dir que amb doblers de tots que podríem dedicar a mantenir i ampliar el sistema públic, financem indirectament a qui més té. Ens volen fer creure que un sistema on tothom cotitza i està avalat per l'Estat no es pot mantenir i en canvi és més sostenible un «fons» en què cada un ha de capitalitzar (per tant podríem dir que més que pensions són estalvis) la seva part (així que anem a un sistema insolidari i també injust on qui no té recursos es queda fora) i els bancs que utilitzen aquests fons per especular avui, poden patir una devaluació (que li demanin a més d'un què va passar a finals del 2008), a més del risc que l'entitat financera faci fallida i perdre gran part d'aquests fons, per no dir tots, és més viable. Senzillament, ens prenen per imbècils. A Espanya, on es dediquen manco recursos a pensions que la mitjana europea, si s'ha de fer alguna cosa és millorar el sistema: complir amb els compromisos fets el 2006 pel Govern; incloure els treballadors i les treballadores del règim especial agrari i les treballadores de servei domèstic en el règim general; rebaixar l'edat de jubilació als 60 anys en els sectors com ara la construcció i altres amb feines perilloses; i pujar les pensions (no congelar-les) per damunt de l'IPC, especialment les de viduïtat i les pensions no contributives; a més de reconèixer la injustícia que pateixen milers de treballadors fixos-discontinus mitjançant la millora de les seves pensions.

UEP!

Primer full informatiu de
CCOO Unió
Comarcal d'Inca

TONI PERELLÓ
SECR. GRAL.
UNIÓ COMARCAL D'INCA

CCOO de la Unió Comarcal d'Inca ha decidit elaborar un full informatiu per diversos motius, entre d'altres, per tractar els temes i les notícies d'interès que afectin la comarca d'Inca, per combatre la desinformació general d'aquests moments i, sobretot, per arribar millor als nostres afiliats/des i mantenir el contacte de manera periòdica amb tots vosaltres.

Aquest full pretén ser senzill i obert, escrit de manera clara i entenedora perquè els afiliats i les afiliades hi puguin participar i ens puguin fer arribar les seves preocupacions i/o aportacions.

Farem aquest full entre tots, i es farà cada cop que faci falta, no tindrem una periodicitat sistemàtica, ho farem quan sigui necessari. La idea és enviar-lo via correu electrònic a tota l'afiliació. Per aquest motiu us demanam que als qui us arribi aquest full el faceu arribar a altres companys i companyes. Enviar i reenviar per correu electrònic és una eina al nostre abast que pot ser molt efectiva.

Si altres persones que coneixeu estan interessades a rebre informació de CCOO, també ens poden fer arribar les seves adreces electròniques, i d'aquesta manera podem aconseguir una xarxa que faci extensiva la informació a molts de treballadors.

Ara per ara, ens interessa que apunteu a la vostra agenda que els dies 15 i 18 de desembre estan previstes mobilitzacions a tot Espanya. La de dia 15 és una mobilització sectorial que coordinaran les diferents Federacions i està enllaçada amb la convocatòria de la CES a nivell europeu. El dia 18 de desembre està convocada una manifestació conjunta amb diferents moviments socials de les Illes Balears. Precisament es fa en dissabte per poder comptar amb tota la ciutadania.

És important fer saber que les mobilitzacions no s'aturaren amb la vaga general, que continuam enfrontats amb les decisions del Govern central i que és necessari mantenir-nos en guàrdia. Ens esperen més reformes (pensions, reforma fiscal, ...) i si no estam preparats i forts, intentaran robar-nos el que és nostre.

Category	Item	Value
Item 1	Item 1	Value 1
Item 2	Item 2	Value 2
Item 3	Item 3	Value 3
Item 4	Item 4	Value 4
Item 5	Item 5	Value 5
Item 6	Item 6	Value 6
Item 7	Item 7	Value 7
Item 8	Item 8	Value 8
Item 9	Item 9	Value 9
Item 10	Item 10	Value 10

